

نتانیاهو افراطی‌ترین کابینه رژیم صهیونیستی را تشکیل داد چرا ر جزخوانی او علیه ایران بیشتر ماهیت انفعالی دارد؟

نتانی

فرهیختگان برای نخستین‌بار با حزب افراطی لیکود متعلق به بنیامین نتانیاهو، تبدیل به میانه‌روترین حزب در کابینه‌اش شده است.
اوروز پنجشنبه در پی ائتلاف با احزاب افراطی ملی گرا و مذهبی، توانست برای ششمین بار به‌عنوان نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی سوگند یاد کند.
درحالی که تحلیلگران سیاسی می‌گویند بزرگ‌ترین چالش او تنظیم دولت افراطی با اهداف بلندپروازانه‌اش در سیاست خارجی است، نتانیاهو روز پنجشنبه در کنست رژیم صهیونیستی سه مأموریت اصلی دولت‌ش را متوقف کردن برنامه هسته‌ای ایران، تقویت ارتباط با کشورهای عربی و تقویت نظم و قانون عنوان کرد.
بارگشت نتانیاهو به قدرت آن هم پس از ۵ انتخابات در کمتر از ۴ سال، نگرانی‌ها درباره شکست او و سیاست‌هایش را تشدید کرده است.
رئیس جمهور، دادستان کل، رئیس پلیس و رئیس ستاد ارتش رژیم صهیونیستی، همگی نگرانی‌های خود را در مورد اهداف سیاسی دولت آینده نتانیاهو مطرح کرده‌اند.
یائیر لاپید، نخست‌وزیر مستعفی و رهبر اپوزیسیون جدید، روز پنجشنبه در پایان سخنرانی نتانیاهو گفت «با احساس نگرانی» سکان را به دولت جدید می‌سپارد.

هدف ائتلاف نتانیاهو گسترش شهرک‌های اسرائیلی در کرانه باختری اشغالی، کنترل بیشتر قانونگذاران بر دادگاه عالی و ایجاد تغییراتی در مسائل دینی و دولتی است.
ائتلاف او شامل شش حزب راستگرا است که پنج حزب آن در نظر مذهبی محافظه‌کار هستند و ۶۳ کرسی از ۱۲۰ کرسی پارلمان اسرائیل یا کنست را در اختیار دارند.
به گزارش «ABCNews» نتانیاهو اکنون ریاست دولتی را برعهده دارد که متشکل از یک حزب افراطی ناسیونالیست مذهبی تندرو تحت سلطه شهرک‌نشینان کرانه باختری، دو حزب افراطی ارتدوکس و حزب ملی‌گرای لیکود است.
آنها مجموعه‌ای از دستورالعمل‌ها و موافقتنامه‌های ائتلافی را تأیید کرده‌اند که بسیار فراتر از اهدافی است که او در روز پنجشنبه بیان کرد و به گفته برخی، احتمال به خطر انداختن نهادهای دموکراتیک اسرائیل و تعمیق درگیری با فلسطینی‌ها را در پی دارد.
سی‌ان‌ان نیز در گزارشی نوشت: «نتانیاهو که توسط بسیاری از جریان‌های اصلی سیاسی کشور کنار گذاشته شده بود، با ظهور یک حزب راست افراطی که برخی از رهبران آن احتمالاً افراطی هستند، راه نجات را یافت. «افراطیون نیز به خوبی به این موضوع واقتند و می‌دانند که شرایط استثنایی را در دولت نتانیاهو تجربه خواهند کرد. «یوهانان پلسنر» رئیس اندیشکده مؤسسه دموکراسی اسرائیل مستقر در اورشلیم، می‌گوید که «شرکای نتانیاهو می‌دانند که قدرت فوق‌العاده‌ای بر نخست‌وزیر دارند زیرا او هیچ شریک دیگری برای تشکیل دولت ندارد.» او گفته که «او هیچ گزینه‌ای برای آوردن یک حزب دیگر ندارد. هر یک از آن جناح‌هایی که عضو ائتلاف هستند می‌توانند دولت را سرتنگون کنند.»

نتانیاهو که دوران قدرت‌ش از سال ۱۹۹۶ او را به طولانی‌ترین نخست‌وزیر اسرائیل تبدیل کرده است، برای بازگشت به قدرت مجبور شده است پست‌های وزارتی کلیدی را به متحدان راست افراطی حاشیه‌ای اعطا کند. یکی از این افراد، «ایتامور بن گویر» است که در دولت نتانیاهو وزیر امنیت داخلی شده است. او یک ملی‌گرای افراطی است که زمانی فلسطینی‌های دارای تابعیت اسرائیل را تهدید به اخراج کرد. بن گویر در سال ۲۰۰۷ به اتهام تحریک‌نژادپرستی محکوم شد. او از شاگردان خاخام مایر کاهانه با ایدئولوژی ضدعرب و افراطی بود که جنبشش توسط ایالات متحده به‌عنوان یک گروه تروریستی شناخته شد.
حالا شاگرد این خاخام، بر پلیس رژیم صهیونیستی و پلیس مرزی که در مناطق اشغالی عمل می‌کنند تسلط خواهد داشت.

در کابینه نتانیاهو، «برال اسموتریچ» رهبر حزب افراطی صهیونیسم مذهبی، وزیر دارایی است. اسموتریچ گفته است که تلاش خواهد کرد تا زندگی در شهرک‌های اسرائیلی شبیه زندگی غیرنظامی در مرزهای بین‌المللی شناخته شده اسرائیل شود.
پلنفرم حزب صهیونیسم مذهبی خواستار ایجاد «حاکمیت واقعی» اسرائیل است، زیرا ایالات متحده با الحاق آشکار مخالف است.
آبان ماه از اسموتریچ یک فایل صوتی بیرون آمد که در آن او نتانیاها را با الفاظ زشتی توصیف کرده است. او گفته که «اگر می‌خواستم دو کرسی از بی‌بی نتانیاهو] جذب کنم، باید رودرو به او حمله می‌کردم و

او را می‌زد. او دروغگو و پسر دروغگو [کذاب‌بن کذاب] است. آیا [نتانیاهو] ادعای می‌کند که نمی‌خواست لیست واحد(عربی) را وارد کند؟ با تمام وجودش می‌خواست. وقتی با من مصاحبه می‌کنند، دروغ نمی‌گویم.»

احزاب افراطی ارتدوکس در دولت امیدوارند که به‌طور چشمگیری بودجه دولت برای نهادهای مذهبی خود را افزایش دهند. آنها همچنین امیدوارند که در قانون سیاستی را وضع کنند که مردان مذهبی را در صورت مطالعه قوانین یهودی در حوزه‌های علمیه از خدمت اجباری معاف می‌کند. این سیاست توسط بالاترین دادگاه اسرائیل در سال ۲۰۱۷ غیرقانونی تلقی شد. آنها همچنین امیدوارند طبق قراردادهای ائتلاف منتشر شده، اجازه تفکیک جنسیتی در برخی رویدادهای عمومی را بدهند.

تشکیل کابینه با چنین افراطیونی، دولت نتانیاهو را در عرصه بین‌الملل با چالش‌هایی مواجه خواهد کرد. آنها در حالی به دنبال ساخت شهرک در کرانه باختری خواهند رفت که اکثر جامعه بین‌المللی شهرک‌سازی‌های اسرائیل در کرانه باختری را غیرقانونی و مانعی بر سر راه صلح با فلسطینیان می‌دانند. ایالات متحده قبلاً به دولت آینده نسبت به اقداماتی که می‌تواند امیدها برای تشکیل کشور مستقل فلسطینی را تضعیف کند، هشدار داده است. دولت بایدن به رژیم صهیونیستی نسبت به الحاق کرانه باختری به سرزمین‌های اشغالی هشدار داده و با گسترش شهرک‌های اسرائیلی در کرانه باختری و همچنین باهر اقدام دیگری که می‌تواند به چشم انداز تشکیل کشور فلسطین آسیب برساند، مخالف است.

مهیار با توسعه برنامه هسته‌ای ایران

یکی از اصلی‌ترین مأموریت‌هایی که نتانیاهو برای دولت خود

تعیین کرده است، «متوقف کردن برنامه هسته‌ای ایران» است. ایران به‌تاژگی غنی‌سازی ۶۰ درصدی را در تأسیسات هسته‌ای فردو که در زیرزمین مستقر است، آغاز کرده است. آن گونه که مقامات ایرانی و کارشناسان هسته‌ای غربی می‌گویند، این سطح از غنی‌سازی به معنای توانایی علمی کشور برای تولید سلاح هسته‌ای است. تهران البته بارها اعلام کرده است که با وجود توانایی، بنای حرکت به سمت سلاح هسته‌ای را ندارد. دسترسی ایران به این سطح از دانش هسته‌ای، یکی از خطوط قرمز غرب و به‌ویژه رژیم صهیونیستی بوده است. در دوده گذشته صهیونیست‌ها بارها و بارها بولف‌هایی برای نابودسازی تأسیسات هسته‌ای ایران با بمباران این تأسیسات زده‌اند اما در نهایت با این جمع‌بندی که بمباران تأسیسات تنها وقفه‌ای کوتاه در این فرآیند ایجاد می‌کند، این طرح‌ها به پایگانی سپرده شده‌اند. در چنین سطحی از توانمندی ایران، نتانیاهو گفته که به دنبال توقف برنامه هسته‌ای ایران است. هنوز مشخص نیست که منظور او از «توقف» چیست اما شاید بتوان این ادعا را در کنار ادعاهای پیشین او از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۲۱-که نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی بود- گذاشت. در آن برهه ۱۲ ساله، نتانیاهو

دائماً از اقدام علیه برنامه هسته‌ای ایران سخن می‌گفت و ادعا می‌کرد موفق شده ضرباتی به این برنامه وارد سازد. اگرچه برنامه هسته‌ای ایران به خاطر برخی اقدامات خرابکارانه، کمی آسیب دید اما هیچ‌گاه کشوری نتوانست در روند آن اختلال ایجاد کند. براساس ادعاهای نتانیاهو، در حال حاضر باید سطح غنی‌سازی ایران صفر درصد می‌بود نه ۶۰ درصد. در دوران نخست‌وزیری نتانیاهو، برنامه هسته‌ای ایران از نقطه‌قطعی به چه نقطه‌ای رسید؟ پاسخ این سوال نشان می‌دهد تهدیدات نتانیاهو واقعی است یا یک بولف برای تداوم حضور در قدرت.

عقب‌گرد با نتانیاهو

۱۲. در زمان کدام نخست‌وزیر شکست یک عملیات نظامی با کشته شدن تنها یک نظامی صهیونیست باعث سقوط دولت شد؟ در آن زمان این فرد چه اقداماتی انجام داده بود تا تل آویو به این فلاکت بیفتد؟

۱۴. کدام نخست‌وزیر برای نخستین بار چهار انتخابات زود هنگام برگزار کرد؟

۱۵. کدام فرد در طول تاریخ برای مدت بیش از دو سال با کمک گرفتن از انتخابات زود هنگام پی‌درپی در رأس قدرت حضور داشت و به همین دلیل مجموعه تحت مدیریت خود را با بحران‌های بی‌شماری روبرو کرد؟

۱۶. در زمان کدام نخست‌وزیر برای اولین بار ساکنان فلسطینی مرزهای ۱۹۴۸ دست به اعتراضاتی گسترده و سنگین علیه تل آویو زدند؟

۱۷. در زمان مسئولیت چه فردی برای نخستین بار ساکنان غزه، کرانه باختری و سرزمین‌های ۱۹۴۸ به‌صورت همزمان، متحد و یکپارچه به مقابله با صهیونیست‌ها پرداختند؟

۱۸. در زمان نخست‌وزیری چه فردی برای نخستین بار تل آویو از سوی صنعا مورد تهدید نظامی قرار گرفت؟

۱۹. در دوره کدام نخست‌وزیر برنامه هسته‌ای ایران توسعه گسترده‌ای پیدا کرد و عملاً تثبیت شد؟
۲۰. در زمان نخست‌وزیری چه فردی آمریکا با ایران وارد مذاکرات طولانی مخفیانه شد و چنین مذاکراتی را نیز از دید تل آویو پنهان کرد، به گونه‌ای که صهیونیست‌ها حداقل دوسال بعد متوجه مذاکرات شدند؟

۲۱. در دوره ریاست دولت چه فردی ایران و قدرت‌های جهانی وارد مذاکرات و معاملات سطح بالا شدند؟

۲۲. کدام رئیس دولت بود که در زمان وی نیروی هوایی باعث کشته‌شدن ۲۲ نظامی روس شد و روابط تل آویو-مسکو وارد یکی از بدترین دوره‌های خود کرد؟ آیا در این دوره بود که روس‌ها مستقیماً برای حفاظت از منافع‌شان سامانه‌های پدافند هوایی دوربرد در سوریه را مستقر کردند؟
۲۳. هنگامی که در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ برای نخستین بار زرمزه‌های برونز جنگ داخلی به‌دلیل عملکرد دولت شنیده می‌شد، نخست‌وزیر چه کسی بود؟

۲۴. آیا در زمان مسئولیت نتانیاهو بود که معادله جنگ منطقه‌ای در برابر تجاوز به قدس بر بالای سر تل آویو قرار گرفت؟
۲۵. کدام نخست‌وزیر بود که در دوره او دیوان کبیری بین‌المللی برای نخستین بار و در اقدامی بی‌سابقه، تحقیقات برای بررسی جنایات جنگی تل آویو در فلسطین اشغالی را آغاز کرد؟ آیا در زمان همین نخست‌وزیر بود که نظام سیاسی مستقر در تل آویو در غرب توسط سازمان‌های حقوق بشری و حتی وزیر خارجه فرانسه یک نظام «آپارتاید» توصیف شد؟

۴ توافق هسته‌ای

مذاکرات پنهانی ایران و آمریکا بر سر پرونده هسته‌ای در عمان در سال‌هایی آغاز شد که مقارن بود با نخستین ماه‌های به نخست‌وزیری رسیدن نتانیاهو. دولت‌وی‌علی‌رغم ادعای بهره‌گیری از دستگاه‌های اطلاعاتی قدرتمند، همانند دیگر دستگاه‌های اطلاعاتی موفق به کشف این مذاکرات نشد. پس از آن نیز مذاکرات هسته‌ای ایران و قدرت‌های جهانی به‌طور علنی از سال ۲۰۱۳ آغاز شده و در سال ۲۰۱۵ به امضای توافق هسته‌ای انجامید که از سال ۲۰۱۶ اجرایی شد.

۵ کاهش زمان گریز هسته‌ای ایران

زمان گریز، واژه‌ای ابداعی از سوی آمریکایی‌هاست که نشان می‌دهد ایران یا کشور دارای هسته‌ای، حداقل چه میزان زمان برای تهیه مواد شکافت‌پذیر نیاز دارد. این میزان به‌ویژه درباره ایران مورد انتقاد قرار دارد زیرا این اشکال به «زمان گریز» وارد است، که نمی‌توان تنها تهیه مواد شکافت‌پذیر را معادل ساخت سلاح هسته‌ای دانست.

با این حال، تلاش نتانیاهو علیه توافق هسته‌ای و خروج ترامپ از برجام در سال ۲۰۱۸، به‌زعم آمریکا زمان گریز مدنظر آنها را از یک سالی که در برجام دنظر گرفته شده بود، به تنها چند هفته کاهش داده است. کارشناسان هسته‌ای می‌گویند هنگامی که غنی‌سازی به ۶۰ درصد برسد، تنها چند هفته برای رساندن غنای آن به ۹۰ درصد که درجه تسلیحاتی به حساب می‌آید، زمان نیاز است.

آنچه در اینجا مهم‌تر است، تغییر ماهیت برنامه هسته‌ای ایران است. اگر بدون برجام ایران ۶ ماه و با آن ایران یک سال زمان نیاز برای رسیدن به نقطه گریز داشت، امروز با ساخت سانتر فیزوژهای پیشرفته‌ای آ‌۲-ای آر-۴ و آ‌۲-ای آر-۶ ایران حتی در صورت بازگشت به برجام، به زمانی بسیار کمتر از یک سال برای رسیدن به نقطه گریز نیاز دارد.

۹ زخم عمیق در کرانه باختری

واگذاری پست‌های کلیدی به راست‌های افراطی، در داخل رژیم صهیونیستی را با بحران‌های شدیدی مواجه خواهد کرد. یکی از این بحران‌ها افزایش اقدامات مسلحانه علیه صهیونیست‌ها در این منطقه است. درباره چگونگی دسترسی فلسطینیان کرانه باختری به سلاح، گمانه‌زنی‌های زیادی شده است. برخی رسانه‌های صهیونیستی مدعی هستند که گروه‌های فلسطینی تسلیحاتی خود را از سه راه اصلی تأمین می‌کنند: خرید سلاح از قاچاقچیان اسلحه در اسرائیل. دزدی از زرادخانه‌ها و انبارهای تسلیحات رژیم صهیونیستی؛ و همکاری با یک‌سری از نیروهای نظامی رژیم صهیونیستی که صهیونیسم را کنار گذاشته‌اند. در دسامبر ۲۰۲۱، کانال ۱۳ رژیم صهیونیستی گزارشی داد که بیش از ۱۰۰ هزار گلوله از زرادخانه تنگت M۱۶ از یک پایگاه نظامی به سرقت رفته است. نگرانی از عملیات‌ها در کرانه باختری باعث شده است که در سال ۲۰۲۲ با اینکه دولتی به ظاهر مرکزگرا در فلسطین اشغالی بر سر کار آمده بود، صهیونیست‌ها برای مقابله با قیام مردم در کرانه باختری؛ دست به جنایتی بزرگ‌تر از آنچه در سال ۲۰۰۶ در این منطقه انجام داده بود، بزند و بیش از ۱۵۰ فلسطینی که ۳۳ نفرشان کودک بودند را به شهادت برساند. یورش بی‌امان رژیم صهیونیستی به کرانه باختری در حالی انجام می‌گیرد که این منطقه سال‌ها دوره آرامش و ثبات را تجربه کرده است. اما چه چیزی باعث شد تا این منطقه نسبتاً آرام، به یکی از کانون‌های قیام علیه صهیونیست‌ها تبدیل شود؟ پاسخ این سوال را باید در رفتار فلسطینی‌ها دید. اشغال، سرکوب، تداوم کنترل نظامی مردم باعث شد فلسطینی‌ها با این پرسش روبرو شوند که تداوم آرامش در این مناطق قرار است چه آورده‌ای برای آنها داشته باشد؟ این اقدامات توسط یک دولت «مرکزگرا» انجام می‌شد و بسیاری از فلسطینی‌ها را به این پرسش واداشت که آیا تفاوت واقعی بین سیاست‌های دولت‌های مختلف در قبال آنها در چند سال گذشته وجود داشته است یا خیر. پاسخ منفی به این سوال، هسته‌های مقاومت را در کرانه باختری شعله‌ور کرد؛ هسته‌هایی که با وجود یورش‌های روزانه صهیونیست‌ها به این منطقه و دستگیری‌های سازمان آزادی‌بخش فلسطین، توانسته‌اند به فعالیت‌های ضد صهیونیستی خود ادامه دهند.

یکی از معروف‌ترین این گروه‌ها، گروه «عرین الاسود» است که در کرانه باختری به‌ویژه شهرهای نابلس و جنین علیه اشغالگران اسرائیلی می‌جنگد. براساس گزارشی که مرکز داده‌های فلسطینی «معطی» منتشر کرده است، از ابتدای سال ۲۰۲۲ بیش از ۱۰ هزار عملیات و اقدام مقاومتی از جمله ۶۳۹ مورد ترابردازی، ۳۳ مورد حمله با سلاح سرد و ۱۳ مورد زیرگیری صهیونیست‌ها با خودرو در اراضی اشغالی اتفاق افتاده است. در این عملیات ۲۵ صهیونیست به هلاکت رسیده و حدود ۴۲ نفر دیگر نیز زخمی شدند. این بالاترین آمار تلفات صهیونیست‌ها از سال ۲۰۱۵ به بعد است. اکنون اما جنجاندن چهره‌های راست افراطی در دولت که قبلاً حتی برای سیاست‌های رژیم صهیونیستی بسیار افراطی تلقی می‌شدند، این انتظار را ایجاد کرده است که دور جدیدی از خشونت‌ها در پیش است؛ چراکه اولویت اصلی دولت جدید گسترش شهرک‌سازی در کرانه باختری و اعلام اینکه «مردم یهود حق انحصاری بر تمام زمین‌های بین رود اردن و دریای مدیترانه دارند» است. تقریباً تمام تحلیلگران مسائل فلسطین متفق القول هستند که سیاست‌های نتانیاهو و کابینه‌ای که او آن را رهبری می‌کند، تنش را در کرانه باختری به بالاترین سطح خود خواهد رساند. در همین راستا حازم قاسم، سخنگوی حماس به الجزیره گفت: «سیاست اعلام‌شده نتانیاهو به این معنی است که ما با تنش‌های بزرگی مواجه خواهیم شد و این امکان رویارویی [دیگر] را برای ما باز می‌کند.» تداوم شهرک‌سازی در کرانه باختری، به معنای تقویت نیاز به مقاومت و جنگ چریکی است. نباید این را از نظر دور داشت که یک دهه پیش در کرانه باختری یافتن سلاح تقریباً ناممکن بود، اما اکنون براساس برآوردهای موفق، فلسطینیان حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار سلاح در اختیار دارند. تکرر سلاح در کرانه باختری باعث نقل قول‌های طنزآمیز بین فلسطینیان شده است. آنها می‌گویند یافتن یک لوله کش در کرانه باختری سخت‌تر از یافتن یک سلاح در این منطقه است.